

ACC. NR M. 12879: 1-3.

Landskap: Västergötland..... Upptecknare: Siv Winelius.....
Härad: Vartofta..... Berättare: Oskar Kron.....
Socken: Ottravad..... Berättarens yrke: f.d. soldat.....
Uppteckningsår: 1953..... Född år 1875..... i Ottravad.....

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Fri uppg.

Soldatvisa från adertonhundratalet.

si 1-3.

Skriv endast på denna sida

ACC. N:R M. 12879: /

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Soldatvisa från adertonhundralet.

1

Kom krigarekamrater, kom samlas här hos mig
en visa jag vill sjunga allt om soldatens liv
hur illa de behandlas utav rothållare
det är en skam att höra, en jämmer till att se.
När numret vakant blivit, vet bonden ingen råd
då är han fin och nätter, han talar stora ord:
"Ett präktigt torp det bliver, mot dig skall jag bli god".
Så lurar han en yngling allt med sin listighet
att uti krigarkonsten för bondens räkning gå.
Nu är kontraktet skrivet, i fällan får han gå,
snart får han känna bonden, hans hjärtelag förstå.
Å knekten han komderas till långa möten gå,
då går han fram till bonden, ödmjukast säger så:
"Nu skall ni vara snälla och göra vad som står
uti kontraktet skrivet, det är vad jag begär".
Men då står bonden lömsker, tänker ju som så:
"Blir bara du bortfaren, jag hittar nog på råd,
för int! bryr jag mig om din hustru eller barn
om de förgångna bliva, det gör mig minsta grand!
Soldaten tar sin packning och även sitt gevär.

ACC. N:R M. 12879:2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Så får han avsked taga av dem som hemma är,
som äro så betagna av sorg och ledsamhet,
emedan de väl känner och bondens falskhet vet.
Soldathustrun nödgas nu snart till bonden gå,
ödmjukaste anhålla om litet hjälp att få,
arbete att verkställa uppå soldatens torp.
Då vredgas alltid bonden, han ryter som en stork.
Bönderna de samlas i god lag, de tömma glas och krus.
Soldathustrun sänder bonden än ett bud:
"Nu skall ni vara snälla och laga våra hus."
Men då tar bondens nöje ett ganska häftigt slut,
han bliver helt ursinnig och orden brister ut:
"Ack, för den usla knekten, som sådan hjälp skall ha,
det är ju allt för galet, det är slät inte bra!"
Ack, hör ni dumma bönder, som ledsna på oss är,
jag hoppas snart den dagen skall randas upp för er
då ni med sorg och tårar får edra söner se i stället gå
på fästningar och läger, på vakt och poster stå.
Dock vill jag sjunga om till sist
att ibland dessa bönder mångpraktig karlar finns.
Därför vill jag ej taga alla på en gång,
ty jag vill inte klaga i denna enkla sång.

ACC. N:R M. 12879:3.

Nu har jag sjungit visan från början och till slut.
Den visan har jag diktat, när jag var glad och säll.
Det gjorde jag på lägret en mörk septemberkväll,
därföre att vi fingo mång' brev från våra hem,
att bönderna va' lata, de gjorde ingenting.

=====

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3